

प्रवेश सं० १६००६६

विषयः धर्मशास्त्रम्

क्रम सं०

नाम पराशर स्मृतिः

ग्रन्थकार

पत्र सं० १-६

॥ २ अध्यायः ॥

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३८

पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

आकारः १०.२. X ४.२.

लिपिः दे. ना.

आधारः ५१.

वि० विवरणम् ५ -

13923

म, १६२०

पी० एम० यू० पा०--७७ एम० सी० डी०--१६५१--४० ०००

६०॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ दिज्ञां कधरमेकतो विधृतकोक्कभं मध्यतो रमाचरणपंकजस्वलितया
 वकंचा न्यातः। सुरोदितसुरोनिजंसततमहिमाणं मुदा सदाभिमतसिद्धये नमतमाधवं साधवः ॥ १ ॥
 धर्माधिकारिकलकैरवकानने दुःश्रीरामपाण्डितसुतेन विनायकेन। शास्त्रे पराशरकृते विवृतिदि
 तीयाध्याये विधीयत इहोदितवृत्तिसिद्धौ ॥ २ ॥ ॥ प्रथमाध्याये चतुर्लामीपिवर्त्तनामौहिकामुष्मिक
 फलहेतुसाधारणासाधारणधर्मो निरूपितोऽदानीं सर्ववर्त्तनाजीवनहेतुसाधारणधर्मो निरूपयि
 त्विद्वितीयाध्यायमारभते ॥ तत्राध्यायार्थं प्रतिजानीते ॥ ॥ अतएव स्पष्टहस्यस्य कर्माचारं कलौ युगो धर्म
 साधारणं शक्त्या चतुर्वर्त्तनायागमः ॥ १ ॥ ॥ तं प्रवक्ष्याम्यहं पूर्वपराशरवचो यथा ॥ ॥ अतएव चतु
 र्वर्त्तनायागमोऽहिकामुष्मिकफलहेतुसाधारणसाधारणधर्मो निरूपणानंतरं भौहिकफलहेतुधर्मो निरू
 पणाननुविध्यं स्पष्टहस्यस्य स्पष्टहस्यस्यैव न जलवारितानप्रस्यसंन्यासिनां कर्मणो जीवने हेतुक्रियाया
 आचारः कर्त्तव्यताती कृषिपदपरित्यागेन यत्कर्मचारपदोपादानं तद्वर्त्तनां लोकि कल्याणपरभूताया

प. टी.
२

शित्वा दृढांगं ननु कोमलं गवत्सं प्रधृष्टं सवलज्जगाम न ज्ञाहं तु वा हयेदिति हृत्पराशरस्मरणाश्री
नीरुजनिर्गता रुक्मी डाहलो घृहादावस्यासवशेनयस्पतेननु निर्व्याधि व्याधित निषेधेनेवत
सिद्धेदप्रताफणेन सुनईं भनईनेनादीनीषडवाजितं पंदैर्दृषभैश्च हृष्यासहनेनवाजितं दूरतः प
रिहतेननु वंदत्ववर्जितं क्लीव निषेधेनेवत दर्थसिद्धेः तदिदं सस्यादमामया कृत्वा हयेत् ॥ तदुक्तमा
त्रमेधिके ॥ अक्रः प्रवैदियामेवाक्यीणां वाहने स्मृतं विश्वाभिभयमेनागेभागेचांतेयथा सुख
मिति पूर्वप्रहरेप्रहरयं वा वाहयित्वा मध्यमे प्रहरे निशाम्य वतुर्थप्रहरे इच्छयेत्पर्यः ॥ वलीवर्द्धमि
त्यादावेकत्वमविवक्षितं अष्टगवथमहलेषु कर्त्तव्यं वाधितो चतुर्गवदंशं सांनादिगवंध्रष्टा
तिनामिति द्वातीतेन संख्यातरविधानां दिवसार्धमित्युत्सर्गेण कविदासायमपि वाहयेत्तदुक्त
मात्रमेधिकेयत्रवात्वरया कृत्यं संशयाय त्रवाहनि वाहयेत्तत्र कर्त्तव्यं नमपेन लिप्यनस्ति ॥
इदमप्यष्टगवाभिप्रायेणादिगवंध्राहयेत्यादं मध्याह्न उच्यते गवंध्रवतुत्रिपादोक्तं प्रहस्यगवंध्रवत

५६

मित्रात्रिस्मरणाश्रयश्चात्र वलीवर्द्धमापनांतं रंस्वयं माध्याह्निकं साने कुर्यात्तथाच हागतः सापयि
त्वानुहुले कृत्यं ब्राह्मणा नृभोजयेदिति संधासानमित्यत्रातः सानमुक्तमत्र त्रमाध्याह्निकमिति
नपुनरुक्तिः ॥ आतर्म्मध्याह्नयोः सानेवानप्रस्थहृत्पराशरयोः ॥ यते अथवाणोक्तं सक्तुत्रुवत्सुचारिण
रतिदं केराष्टहृत्पराशरसमानवयाभिधानां तत्रातः सानवदेव नित्यं यथाह नितथाप्रतर्नित्यं सायाद
नातुरइतिकात्यायनस्मरणात्ताद्विधिमाह संकेपेण योग्यात्तदुक्तं ॥ सानमंतर्जले चैव माहनाच
मनेतया ॥ जलाभिर्गवंध्रवतीर्थस्य परिकल्पते ॥ अथमर्षणसूक्तेन निराहतेन नित्यं ॥ सानाचरण
मित्येतदुपदिष्टं महात्मभिरिति मंत्राक्तं प्रातः सानविधित एवावगते व्याः ॥ मध्याह्न सानानंतरं कृत्यमाह
॥ ॥ जप्यदेवाज्जने होमस्वाध्यायैवेव मभ्यसेत् ॥ एकविधिवतुर्विधा नृभोजयेत्सातकारिजः ॥ ॥ ॥
जप्यं मध्याह्न संधाप्रधानत्वेन गायत्र्या सानात्रसंध्योः सानमुपलक्ष्यते कृद्विधिवत्पायुक्तं मंत्रेषु त्रिवि
धमाह नारायणः ॥ आपः पुनं नुमेवेण आपो हिष्ठेति माजीने ॥ अक्षिप्यवाजलिसम्यग्दुस्य विवमित्यपि ॥

၁၄

प. १-
४

यद्यवश्यं विज्ञेयासित्वाधारेन तत्समाहृति एव सादिविनिमयोऽपि इष्टव्यः ॥ तदाहापमंत्रः ॥ अत्रेन
चात्रस्य मनुष्याणां च मनुष्यैरसाधोचरसंगे धानो वर्गधेर्विद्यया च विद्यानामिति यच्च कामं वा कृष्या
त्याद्यसित्वात्चिकीर्णरिति निमित्तमिष्टवचनेन तत्कथंचिद्विनिमया संभवे विज्ञेयाभ्यनुज्ञार्थमत एव तिल-
तंतुलपक्वान्नविद्यामनुष्याश्च विहिताः परिवर्त्तकेनेति तेनैव परिचर्तः पृथगाभिहितः योयं तिलादिवि-
निमयस्य एकाद्यादिविज्ञेयश्वसेयमेवं विधाविप्रस्य च त्रिज्ञो वनोपायः तथा वनारदः ॥ ब्राह्मणस्य
तु विज्ञेयं शुक्रदारुदण्डादिषु ॥ इदानीं कर्षकस्य नेमिचिकं खल यज्ञे विधास्य ज्ञादो निमित्तमुप-
न्यस्यति ॥ ॥ ब्राह्मणश्चेत्तु धिक्कुर्यान्नमहादोषमाकुर्यात् ॥ ॥ भूमिकर्षणेन दाश्रितप्रोहिताद्याश्च
परिहार्यत्वात्सावधानस्यापि कर्षकस्य ब्राह्मणस्य महादोषो भवत्येव ॥ ब्राह्मणग्रहणं कृषिद्वेवैशेष्य-
तदोषाभाववोधनार्थं अत्र एव मनुष्येऽप्युत्पातु जीवैस्तु ब्राह्मणः सत्रियोऽपि वा हिंसायां पराधीनो
कृषियत्वेन वक्ष्येदित्युभयोरेव तन्निषेधमुक्त्वा ज्ञातुं कर्षकस्य महादोषस्य महत्वं विशदयति ॥ संवत्सरेण यत्प

५८
लि ४

पे मत्स्यघाती समाम्नायाज्ञा अथो मुखेन कच्छेन तदेकाहेन लंगली ॥ १॥ ॥ मत्स्यघातेन जीवत्केवर्त्तदि-
संवत्सरेण यत्प्राप्नोति तदयो मुखेन कच्छेन हलेन भूमिभिर्दत्तेकाहेन लंगली कर्षकः प्राप्नोति अ-
तएव मनुः कृषिं साध्विनिमयो तेषां वृत्तिः सदिगर्हिता ॥ भूमिभू मिशरांश्चैव वदन्तिकाष्टमया सुखमिति क-
चिनिनिदा उक्तदोषस्य कर्षकमात्रे प्रसक्तो विशेषमाह ॥ ॥ पाशको मत्स्यघातं विधाधः शाकुनिकस्य या-
अदासा कर्षकश्चैव सर्वे ते समभागिनः ॥ ॥ वातुरया मृगयाही पाशकः मत्स्यघातिनः पुनरुपादानं
पाशकादीनां तस्मात्प्रवेधनायाद्याधो मृगवधजीवी शाकुनिकः पक्षिघाती अदाता खलराशि मूल-
मुदागतेभ्यः प्रदानाने सर्वेऽपि समानप्रत्यवायभागिनः एवे निमित्तमभिधाय नेमिचिकमाह ॥ ॥ इहो वि-
त्वा मही भित्वा हत्वा च किमिकीटकाणां कर्षकः खल यज्ञेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ॥ इह भूमिहमादी-
नोक्ते दने भेद न हनने या निपापानि भवेति तेषां सर्वेषां पापानां कर्षकस्य खल यज्ञः प्रायश्चित्तं भवति ॥
खल यज्ञस्वरूपमाह हारीतः ॥ भूमिं भित्वा धीः स्थित्वा हत्वा कीटपि पालिकाः पुनरित्खल यज्ञेन कर्षकान-

५. टी.
५

त्रसंशयः। धूपोयं निहितो मध्ये मेदिर्नमादि कर्षकोः। तस्मादतं जितो दद्यादत्र धान्याय दक्षिणामिति। त
 लयज्ञाकरणेन यथायाविनाशमुपसंहरति॥ यो न दद्याद्विजातिभ्यो राशि मूलमुपागतः। स चोः स
 च पापिष्ठो ब्रह्मघ्नं विनिर्दिशेत्॥ ११॥ ॥ यः कर्षको धान्यराशौ कृतसमागतो भोजिभ्यो वक्ष्यमाणं विंश
 भागं न ददाति स चो ब्रह्म भागहरणान् पापिष्ठः खल यज्ञाकरणात् ब्रह्मघ्नः कृषि व्यासंगे न वेदाभ्या
 न परित्यागात् न तु कृषि वपु रणो॥ अदत्त्वा कर्षको देविय कृषधान्यं प्रवेशयेत्। तस्य तस्माभिभूतस्य दे
 विपापं ब्रवीन्महं। दिव्य वर्षसहस्रे तु पुत्रात्मा कृषिकारकः। मरुदेशे भवेद्दत्तः स पुष्पफलवर्जितः। त
 स्याते मानुषो भूत्वा कदाचित्काल पर्ययात्। दक्षिण व्याधितो मूर्खः कुलहो न श्रुत्यायत इति। दिव्य धान्य
 परिमाणमाह॥ ॥ राजे दत्त्वा तु षड्भागं देवानां चैव विशति। विप्रणां त्रिंशकं तागं सर्वपापैः प्रमुच्यते॥ १२॥
 ॥ खले राशौ कृता धान्या त्वष्ट्र भागं मंशराज्ञे प्रजापालनाधिकृताय देवेभ्यश्च विंशतितमं चकारासि
 तस्यश्च विंशतितमं विप्रेभ्यः त्रिंशकं च भागं दत्त्वा पूर्वोक्तैः पापैः प्रमुच्यत इति पूर्वोक्तोपसंहारः॥ तद्यत्

५८

च कर्म देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च दद्याद्भागं तु विंशकं। त्रिंशद्भागं ब्राह्मणानां कृषि कुर्वन्नपुत्रीति ह्रस्वति
 रणा। राजे दत्त्वा तु षड्भागं देवानां चैव विशकं। त्रिंशद्भागं तु विप्रणां कृषि कुर्वन्नपुत्रीति। विप्रस्य सैनिक
 द्यतां कृषि सुक्ता वर्णांतराणां मयितामाह॥ ॥ कृषि पापिष्ठो कृषि कुलदेवा न्विप्राश्च पूजयेत्। वैश्यः स्रष्टव्या क
 र्यात् कृषि वाणिज्य शिल्पकम्॥ १३॥ ॥ कृषिय वैश्यस्य पात्राणि पूर्वोक्तैः कर्तव्यं नया कृषि कुलदेवान् विप्रान् च का
 राजा ज्ञाने पितृश्च तथायथा कृताग कल्पनया पूजयेद्युष्यद्यपि वैश्यस्य कृषिः पूर्वोक्त्यादेविहिता तथाप्यत्रैत क
 द्यतां विधानाय पुनरुपन्यासः कृषि वहाणिष्ण शिल्पक मपि तथैव देवादिभ्यो भागं दत्त्वा जीवनाय वत्सारे पिवसीः
 कर्तुं वाणिज्यं कृष्य विज्यो शिल्पे विव्रलेखनादि। भाग कल्पनात्वात् कृत्वा ह्यन्यराशेरेण ज्ञातिश्च वर्ययां वणिज्याभ
 ततीयका कृषिने त्रिंशतिं चैव ददतानां सिपातकमिति। ननु ह्रस्वस्यापि कृष्यादि जीव न हेतु सप्तवे किंपराधीनया
 द्विजशुश्रूषयेत्यत आह॥ ॥ विकर्मैर्कृतं तस्य पाद्विजशुश्रूषया कृताः। भवंत्मल्या युषसेवे निरयं यात्यसंशयः॥ १४॥ ॥
 द्विजशुश्रूषारहिताः स्युः। विकर्मिणां घेषादि कुर्वन्ते तत्त्वाल्पा युषो भवंति अतएव नरकगच्छन्ति तेन कृष्यादिदृष्टे
 हि का सुभिकं प्रयः प्रतिवधे कं द्विजशुश्रूषारहित्यं नाभ्युपागतं त्वमिष्यथ। अतएव तु शासनिको शोकोऽप्यसौ द

१५. टी.

६

१२०

बुद्ध

स्वपासुष्यं वृशंसता। शाद्यं च दीर्घवैरत्वमतिमानमनाज्जवं। अचतंचातिवादंचपेसुत्पमति लोभता। निवृत्तिश्चाप
 वतानं जननेस्यमाविशत्। दृष्ट्यापितामहः स्यमभिभूतं तुतामेशः। विजसुसूष्याणं धर्मस्य जाणां वृषयुक्तवान्। नृपं नि
 तामसाभावाः स्यस्य विजमक्तिः। विजसुसूषया स्यः परं श्रेयोधिगच्छति। अहिंसकः सुभावा रो देवता विजपूज
 कः। स्यो धर्मफलैरिष्टैः स्वधर्मैर्गोवयुज्यत इति विजसुसूषयाः स्यदोषो भिभावकत्वमभिहितं। उक्तमव्यायायै नि
 गमयति॥ ॥ चतुर्णामपि वर्णानामेष धर्मः सनातनः॥ १५॥ ॥ ब्राह्मणहृदयवैशेष्यस्य जाणामेष कृषिवाणिज्यशिल्प
 लक्षणो धर्मः सनातनः सर्वेष्वपि कलियुगेषु पारंपर्यगतः। गोभिस्वसृन्पक्ष्माश्च वलितवपुषः पुस्तकः कृष्ण
 मूर्त्तेश्चानाथस्य पाशवतसदृशरुचः कांतिमारादपारा। मुक्तादामाभिरामाभिनवमरकतयावभूत्सु सुहृत्तुंगे
 विंदस्यास्तुभूत्येसदृशमसदृशं उगधनुगधं वपुर्नः॥ १॥ धर्माधिकारि कुलकैरवकाशेन नैव श्रीरामपण्डितसुतेन
 विनायकेन। शास्त्रे पराशरकृते विदितो द्वितीयो ध्यायः कलाबुवितहृत्तिविनिर्णयाय॥ २॥ ॥ ॥ इति श्री
 धर्माधिकारिरामपण्डितात्मनंदपण्डितापरनामधेयविनायकपण्डितकृतोपराशरस्मृतिविदितो द्विद्वन्द्व
 नोहराद्यो द्वितीयो ध्यायः॥ ॥ ॥ ॥ सुप्रमत्ता॥ ॥ ॥ ॥ श्रीरक्षा॥ ॥ ॥ ॥ खं व्या १५५॥

ति। ६

६०